

การปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น

ในพื้นที่ดินเค็ม

ไม้ผลและไม้ยืนต้นในดินเค็ม

การปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นโตเร็ว รากลึก และทนเค็มบนพื้นที่รับน้ำ เป็นการจัดการดินแบบชีวภาพที่ช่วยลดการแพร่กระจายของดินเค็ม โดยการลดระดับน้ำใต้ดินเค็มให้ไม่สูงขึ้นจนส่งผลกระทบต่อพืชบนผิวดิน ให้ร่มเงา ลดการสูญเสียความชื้นของดินชั้นบน เป็นการใช้ประโยชน์พื้นที่เกษตรที่มีสมรรถภาพทางการเกษตรต่ำให้เกิดประโยชน์ โดยพืชแต่ละชนิดมีความทนเค็มที่ต่างกัน หากปลูกพืชที่ปรับตัวไม่ได้ จะเจริญเติบโตช้า ใบหนา ปลายใบไหม้ มีวันจ่อ ผลผลิตลดลง และอาจตายในที่สุด

light

oxygen

carbon dioxide

water

การเลือกพื้นที่ปลูก

พิจารณาจากความสามารถในการเจริญเติบโตตามสภาพพื้นที่

พื้นที่รับน้ำ

มักเป็นพื้นที่ที่ไม่เค็มจนถึงมีระดับความเค็มน้อย ไม้ที่ปลูก เช่น ชีเหล็ก สะเดา มะม่วง และยูคาลิปตัส เป็นต้น

พื้นที่ให้น้ำ

เป็นพื้นที่ดินเค็มจัด และเป็นกลุ่มต่ำ บางครั้งมีสภาพน้ำท่วมขังในฤดูฝน ไม้ที่ใช้ เช่น กระถินออสเตรเลีย เป็นต้น

การใช้กล้าไม้ที่มีอายุเหมาะสม

กล้าอายุมากจะสามารถทนเค็มได้มากกว่ากล้าอายุน้อย

การจัดการน้ำ

มีการให้น้ำแบบหยดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและควบคุมการสะสมเกลือที่ต้น

การคลุมโคนต้น

การใช้แกลบหรือฟางข้าวช่วยลดการสะสมเกลือบนผิวดิน

การเตรียมดิน

ปรับดินให้สม่ำเสมอ ไถตะและไถพรวน 1-2 ครั้ง

การปลูกและการดูแลรักษา

การยกร่อง

สูง 0.5-0.8 เมตร กว้าง 6-8 เมตร ลึก 1.5 เมตร จะทำให้ต้นไม่รอดตายมากกว่าการปลูกแบบไม่ยกร่อง

การปรับปรุงดิน

ใส่ปุ๋ยหมัก อัตรา 25 กิโลกรัมต่อหลุม หากดินมีเกลือโซเดียมสูงใส่ยิปซัมตามค่าความต้องการยิปซัมของดิน

ปลูกไม้ยืนต้นชนิดใดได้บ้าง

ดินเค็มน้อย (2-4 dS/m)

อาโวคาโด กล้วย สีนจี มะนาว มะม่วง

ดินเค็มปานกลาง (4-8 dS/m)

ทับทิม ปาล์มน้ำมัน ชมพู่มะกอก แคน มะเดื่อ

ดินเค็มมาก (8-16 dS/m)

ละมุด พุทรา มะขาม สน มะยม สมอ สะเดา อินทผลัม กระถินออสเตรเลีย ยูคาลิปตัส มะม่วงหิมพานต์ มะขามเทศ